

Treball de Fi de Grau

Títol

L'espai en blanc del ciclisme català

Anàlisi de la situació actual a Catalunya

Autoria

Xevi Planas Coll

Professorat tutor

Josep Maria Puig Lobato

Grau

Periodisme

Tipus de TFG

Projecte

Data

03/06/19

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català: L'espai en blanc del ciclisme català
Anàlisi de la situació actual a Catalunya

Castellà: El espacio en blanco del ciclismo catalán
Análisis de la situación actual en Cataluña

Anglès: The empty space in catalan cycling
Analysis of the present situation in Catalonia

Autoria: Xevi Planas Coll

Professorat tutor: Josep Maria Puig Lobato

Curs: Quart

Grau: Periodisme

Paraules clau (mínim 3)

Català: Ciclisme, esport, Catalunya, actualitat

Castellà: Ciclismo, deporte, Cataluña, actualidad

Anglès: Cycling, sport, Catalonia, present

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català: La creació d'un equip ciclista professional fa anys que és un tema recurrent en el ciclisme català, però tots els projectes que han vist la llum els últims anys han acabat frustrats. Entrevistant els protagonistes del món del ciclisme intentarem analitzar com afecta l'absència d'un equip català el creixement d'aquest esport a Catalunya. El resultat del projecte es recull en un reportatge audiovisual basat en les diferents entrevistes.

Castellà: La creación de un equipo profesional hace años que es un tema recurrente en el ciclismo catalán, pero todos los proyectos que han visto la luz en los últimos años han terminado frustrados. Entrevistando a protagonistas del mundo del ciclismo intentaremos ver cómo afecta la ausencia de un equipo catalán al crecimiento de este deporte en Cataluña. El resultado final del proyecto se recoge en un reportaje audiovisual basado en las entrevistas.

Anglès: The creation of a catalan cycling professional team has been a recurrent matter during the last years, but all the projects that came into existence have failed. Interviewing the main characters of the cycling world, we will try to analyse how the absence of a catalan team affects in the development of this sport in Catalonia. The final result of the project is an audiovisual report based on the interviews.

Agraïments

El projecte “L’espai en blanc del ciclisme català”, que es va idear a finals de l’any 2018 i s’ha realitzat durant el primer semestre de l’any 2019, no hauria estat possible sense totes les persones que, d’una manera o d’una altra, li han donat suport i han permès tirar-lo endavant de la millor manera possible.

En primer lloc, m’agradaria donar les gràcies a totes les persones que formen part del reportatge final i que han posat totes les facilitats per poder realitzar les entrevistes i enregistrar-les en vídeo. En aquest sentit, voldria agrair a Isaac Vilalta, Àngel Edo, Joaquim Vilaplana, Robert Bellsolà, Sergi Güell, Cristina Aznar i Rubén Pérez la seva bona predisposició.

De la mateixa manera, voldria agrair l’atenció rebuda dels responsables de premsa que han fet possible aquestes entrevistes com Unai Iraragorri (Euskadi – Murias), Lluís Ribera (Massi-Tactic) i, molt especialment, Albert Rabadan (Federació Catalana de Ciclisme). També vull donar les gràcies a l’Hotel Grèvol, l’Hotel Can Baral·la i la Revista Volata per deixar-nos gravar a les seves instal·lacions.

Per acabar, m’agradaria donar les gràcies al meu tutor del TFG, Josep Maria Puig, per tot el suport, sobretot en l’inici del projecte, i a la meva mare, Salut Coll, per la correcció lingüística del treball final.

Índex

1. Introducció	5
1.1. Presentació	5
1.2. Justificació	5
1.3. Estructura	7
2. Metodologia	9
3. Història del ciclisme català	10
3.1. Competicions	10
3.2. Ciclistes.....	11
3.3. Equips	13
4. Situació actual	16
5. Els casos analitzats	24
5.1. Massi-Tactic.....	24
5.2. Antiga Casa Bellsolà – Girona	25
6. Comparativa del sector	27
7. Els protagonistes	29
8. Bibliografia.....	36
9. Annexos	39
9.1. Reportatge audiovisual final	39
9.2. Entrevistes	39
9.3. Autoritzacions de drets d'imatge	47

1. Introducció

1.1. Presentació

El projecte “L’espai en blanc del ciclisme català” neix amb la idea de reflectir la situació que viu el ciclisme en ruta a Catalunya. Quin estat de salut travessa actualment aquest esport a casa nostra? Com s’ho fan els ciclistes catalans per arribar a l’elit si no hi ha cap equip ciclista català professional en categories masculines? Seria viable la creació d’un equip d’aquestes característiques? I en categoria femenina, quina és la situació a Catalunya? Aquestes i moltes més preguntes s’intenten respondre a través d’aquest reportatge, que pretén servir per entendre la realitat ciclista catalana.

Per intentar donar respostes a les preguntes formulades s’ha donat veu a professionals qualificats que viuen el ciclisme des de diferents perspectives. A través dels testimonis directes, que són els protagonistes del projecte final, s’explica com es viu un esport minoritari a Catalunya com és el ciclisme.

El resultat d’aquests mesos de feina i de la sèrie d’entrevistes que s’han realitzat és un projecte audiovisual de 20 minuts de durada que sintetitza les parts més importants de les declaracions dels diferents testimonis. Tot plegat, s’articula a través de l’entrevista a Isaac Vilalta, periodista especialitzat en ciclisme i cap de redacció de la revista *Volata*.

1.2. Justificació

Durant la primera dècada d’aquest segle, una generació daurada del ciclisme català formada per corredors com Joaquim “Purito” Rodríguez, Juan Antonio Flecha o l’enyorat Xavi Tondo va marcar el camí a seguir per aquells joves catalans que es volien dedicar al món de la bicicleta. Un cop passada aquesta generació, probablement la millor de la història d’aquest esport a Catalunya, els ciclistes de primer nivell segueixen sortint, però cap estructura catalana aconsegueix fer el pas per crear un equip català professional en categoria masculina. El periodista Isaac Vilalta assegura que “de relleu n’hi ha i mirant cap avall segur que seguirà havent-n’hi sempre”, però on ha de buscar el futur aquest talent sortit de la base catalana?

Des que les seccions ciclistes de clubs com la Unió Esportiva Sants, el Futbol Club Barcelona o el Reial Club Deportiu Espanyol van deixar l'elit del ciclisme, cap altra estructura catalana ha competit al màxim nivell, i s'ha creat així un espai en blanc en el ciclisme català. Durant totes aquestes dècades, i també en l'actualitat, ciclistes catalans de talla mundial han hagut de buscar les oportunitats fora de Catalunya, mentre que promeses en categoria júnior o sub-23 han vist troncada la seva carrera en no trobar cap equip amb qui fer el salt al professionalisme.

Al llarg de tots aquests anys han sortit manifestos¹ en defensa de la creació d'un equip català, hi ha hagut reunions entre protagonistes i hi ha hagut diversos projectes i promeses que ho han intentat tirar endavant, però, malauradament, cap d'ells ho ha aconseguit. L'últim dels projectes que ha vist la llum a casa nostra amb l'objectiu d'arribar al professionalisme ha estat, aquesta mateixa temporada, el de l'equip gironí Antiga Casa Bellsolà – Girona, al qual es dona veu al reportatge.

Davant totes les promeses buides i els projectes fallits que han envoltat el ciclisme català masculí durant anys, el 2019 ha vist la llum un projecte femení que, aquest sí, situa el ciclisme català al primer nivell. El Club Ciclista Baix Ter, que fins enguany competia en categoria femenina amb l'equip amateur Catema.cat, ha creat l'estructura Massi-Tactic, un conjunt amb seu a Torroella de Montgrí i que competeix en categoria UCI. D'aquesta manera, el ciclisme català té, per primera vegada, un equip en categoria semiprofessional.

“Jo corria fa set anys i quan anava a una Copa Catalana érem quatre noies. Ara anem a una Copa Catalana i som 30, més noies que nois. És una cosa que mai hauria pensat i des que he tornat estic en un món paral·lel de veure quantes noies hi ha”. El testimoni és el de Cristina Aznar, que quatre anys després de penjar la bicicleta prematurament va tornar a la competició l'any 2018 i aquesta temporada corre a les files del conjunt gironí.

L'experiència d'Aznar, que després d'uns anys a Alemanya està tornant a comprovar enguany de primera mà la realitat del ciclisme a Catalunya, fa evident que el ciclisme

¹ <http://www.elpuntavui.cat/article/-/56-mes-esport/108919-els-ciclistes-professionals-catalans-signen-un-manifest-conjunt-per-a-un-equip-catala.html>

femení es troba en un moment dolç: més corredores, més competicions i, per primera vegada, un equip català en categoria UCI que serveix com a aparador per a tota aquesta base que vol fer el salt a la gran divisió.

1.3. Estructura

La part escrita d'aquest projecte es dedicarà a contextualitzar el que després es desenvoluparà en el reportatge audiovisual a través de la veu dels diferents protagonistes. Al llarg de les properes pàgines podrem conèixer la història i l'actualitat del ciclisme català, saber com s'ha formulat el projecte i qui són les persones que hi participen com a protagonistes.

Metodologia

En primer lloc, s'explica com s'ha realitzat el treball i quin serà el resultat final: A quines persones s'ha entrevistat? Com, on i quan s'han fet aquestes entrevistes? Quin és el resultat final? Són les preguntes que s'han de contestar per tal de poder seguir avançant i entrar ja en el tema de treball.

Història

Per entendre la situació actual, primer de tot hem d'explicar la història d'aquest esport a Catalunya. Des de tres àmbits diferents -competicions, ciclistes i equips- s'explica la realitat del ciclisme català durant el segle XX, que és la que ha donat pas a la situació actual. Així doncs, és imprescindible conèixer el passat per a poder entendre el present.

Situació actual

Finalment, en el tercer bloc es parla de l'actualitat del ciclisme a Catalunya, des de l'inici del segle XXI, una de les etapes més glorioses del ciclisme català, fins al 2019. Volem conèixer quants i quins corredors catalans competeixen actualment en categories UCI i com s'ha arribat a aquesta situació.

Casos tractats

No tindria sentit realitzar aquest treball l'any 2019 i no parlar de dos casos com són el Massi-Tactic i l'Antiga Casa Bellsolà – Girona. En els últims mesos, aquests dos nous projectes han canviat la realitat del ciclisme en ruta català, tant en categoria femenina com masculina, i se'ls ha dedicat un espai especial en el projecte.

Comparativa del sector

Es pot comparar el cas de Catalunya amb el que es viu o s'ha viscut en altres territoris de l'Estat espanyol? Catalunya pot agafar algun d'aquests territoris com a model a seguir per a potenciar el ciclisme? Fem una mirada àmplia i intentem buscar semblances i diferències amb altres territoris espanyols i, especialment, amb el cas del País Basc, un dels bressols mundials del ciclisme.

Els protagonistes

L'últim apartat d'aquesta part escrita es destina a explicar qui són les persones a qui s'ha entrevistat i que seran els protagonistes del reportatge audiovisual. Isaac Vilalta, Àngel Edo, Joaquim Vilaplana, Robert Bellsolà, Sergi Güell, Cristina Aznar i Rubén Pérez han estat els set testimonis que s'han posat davant la càmera per explicar la situació del ciclisme a Catalunya.

2. Metodologia

El projecte “L’espai en blanc del ciclisme català” neix amb la voluntat de donar veu als protagonistes del ciclisme català i conèixer la realitat a través dels mateixos testimonis. Amb aquesta idea, el treball s’ha basat en entrevistes i el resultat final és un reportatge audiovisual que recull les declaracions dels personatges.

Així doncs, s’han realitzat un seguit d’entrevistes que s’han enregistrat en vídeo per tal de poder donar forma al projecte final. Aquestes entrevistes han intentat aglutinar professionals qualificats que viuen el ciclisme des de diferents perspectives. S’ha entrevistat des de periodistes especialitzats com Isaac Vilalta a ciclistes professionals com Cristina Aznar, corredora de l’equip Massi-Tactic.

Tot i que per diferents motius no s’han pogut realitzar totes les entrevistes que s’haurien realitzat, finalment han estat 7 els protagonistes del reportatge: Isaac Vilalta -cap de redacció de la revista Volata-, Àngel Edo -exciclista professional i representant de corredors-, Joaquim Vilaplana -president de la Federació Catalana de Ciclisme-, Robert Bellsolà -mànager de l’equip Antiga Casa Bellsolà – Girona-. Sergi Güell -director del Club Ciclista Baix Ter-, Cristina Aznar -ciclista de l’equip Massi-Tactic- i Rubén Pérez -director esportiu del conjunt Euskadi-Murias-.

Les entrevistes s’han realitzat sempre davant de càmera, gravades amb un micròfon de corbata, i s’han utilitzat diferents localitzacions per a realitzar-les. Per problemes amb el so, l’entrevista amb Joaquim Vilaplana s’ha hagut de subtitular. Les primeres entrevistes es van realitzar el mes de març i les últimes a principis de maig.

Persona	Localització	Data
Isaac Vilalta	Local social Volata (Barcelona)	05/04/2019
Àngel Edo	Hotel Grèvol (Llanars)	27/03/2019
Joaquim Vilaplana	Velòdrom d’Horta (Barcelona)	29/04/2019
Robert Bellsolà	Fleca Antiga Casa Bellsolà (Girona)	30/04/2019
Sergi Güell	Batet de la Serra (Olot)	01/05/2019
Cristina Aznar	Batet de la Serra (Olot)	01/05/2019
Rubén Pérez	Hotel Can Baral·la (Sant Pau de Segúries)	27/03/2019

3. Història del ciclisme català

3.1. Competicions

El 6 de gener de 1911, poc més de 98 quilòmetres separaven la sortida a Barcelona i l'arribada a Tarragona en una etapa ciclista que acabaria guanyant el tarragoní Sebastià Masdeu i Menasanch. Com si d'un regal de Reis es tractés, aquell dia de gener va néixer la Volta a Catalunya, en una primera edició que acabaria guanyant el mateix Sebastià Masdeu.

108 anys més tard, la Volta a Catalunya continua vigent al calendari ciclista anual i és la tercera cursa per etapes més antiga que es manté en el calendari professional. La carrera catalana només es veu superada en aquest aspecte pel Tour de França -la primera edició es va disputar el 1903- i el Giro d'Itàlia -nascut el 1908-.

La primera edició de la prova catalana la va organitzar el Club Deportivo de Barcelona i, després de només quatre edicions celebrades en dotze anys, l'any 1923 passa a ser-ne l'organitzador la secció ciclista de la Unió Esportiva Sants. L'entitat barcelonina dona l'impuls definitiu a la competició -des d'aleshores s'ha disputat cada any exceptuant el 1937 i 1938 per la Guerra Civil- i el nom de la UE Sants queda lligat per sempre a la Volta.

Des del 2007, l'organitzador de la competició és l'entitat Volta Ciclista a Catalunya Associació Esportiva, presidida per Rubèn Peris, però el color blanc amb tres franges verdes es segueix mantenint en el mallot del líder de la classificació general en honor de la Unió Esportiva Sants.

Els més de 100 anys de vida de la Volta a Catalunya, actualment consolidada com una de les proves més destacades del calendari internacional, demostren que el ciclisme a Catalunya és un esport molt arrelat i amb una llarga tradició. Això es complementa amb l'existència durant anys de competicions que també havien estat al primer nivell com la Setmana Catalana o l'Escalada a Montjuïc.

La Setmana Catalana va néixer com l'agrupació d'un seguit de curses d'un sol dia que, des de l'any 1963, conformaven una cursa per etapes. Al llarg de 42 edicions,

l'última celebrada el 2005, la competició va tenir guanyadors de la dimensió d'Eddy Merckx, Laurent Jalabert o Alberto Contador, últim guanyador de la cursa. L'Escalada a Montjuïc, en canvi, era una competició d'un sol dia amb un circuit a la muntanya de Montjuïc. També amb guanyadors de renom en el seu palmarès, la prova va tenir una durada pràcticament calcada a la Setmana, amb la primera edició celebrada l'any 1965 i la darrera el 2007.

Imatge de la 99ª edició de la Volta a Catalunya | Font: Pròpia

3.2. Ciclistes

La història del ciclisme català està plena de noms que han aconseguit consolidar-se al màxim nivell i, fins i tot, guanyar algunes de les carreres més importants del panorama internacional. Ja en la primera edició de la Vuelta a Espanya, celebrada l'any 1935, el català d'adopció Marià Cañardo va ser un dels noms més destacats de la carrera, amb una segona posició a la general final, una victòria d'etapa i sis etapes més acabant en posició de podi.

Cañardo, nascut el 1906 a Olite (Navarra), es va traslladar a Catalunya quan als 14 anys va quedar orfe. A Barcelona es va iniciar en la pràctica de la bicicleta fins a convertir-se en un dels referents del ciclisme català de la primera meitat de segle. Entre el seu extensiu palmarès, manté el rècord de ser el corredor amb més victòries

generals a la Volta a Catalunya, amb 7 triomfs entre 1928 i 1939. A més, va guanyar etapes al Tour de França i la Vuelta a Espanya i va aconseguir triomfs generals en voltes per etapes com la Volta al País Basc, la Volta a la Comunitat Valenciana o la Vuelta a Cantàbria.

En els seus anys de domini a la carrera catalana, Cañardo va tenir altres rivals catalans de nivell i en diverses ocasions va compartir podi amb alguns d'ells. Joan Gimeno -campió d'Espanya el 1945-, Isidre Figueras -primer ciclista espanyol en finalitzar el Giro d'Itàlia-, Muç Miquel o Juli Borràs van pujar a alguns dels podis de la Volta a Catalunya guanyats per Marià Cañardo.

Els bons resultats dels ciclistes catalans a les classificacions de curses per etapes com la Volta a Catalunya o la Vuelta a Espanya -a més de Cañardo en la primera edició, Joan Gimeno, Manel Costa i Josep Serra també van pujar al podi de la Vuelta en la primera meitat de segle- evidencien que, al llarg de la història, Catalunya ha tingut més bons corredors en curses per etapes que en clàssiques d'un sol dia.

Però com en (gairebé) tots els fets de la història, sempre hi ha excepcions. Si el millor ciclista català de la primera meitat de segle XX havia estat Marià Cañardo -nascut a Navarra però català d'adopció-, el gran nom propi de la segona meitat de segle va ser el vallesà Miquel Poblet. El corredor natural de Montcada i Reixac va escriure pàgines daurades en la història del ciclisme català i va esdevenir el gran referent de l'època.

Entre les desenes de triomfs professionals que va aconseguir Poblet hi destaquen les 20 victòries d'etapa aconseguides al Giro d'Itàlia, 3 victòries d'etapa al Tour de França -cursa on també va arribar a lluir el mallot groc de líder- i 3 victòries d'etapa més a la Vuelta a Espanya. A més, el vallesà va esdevenir referent en clàssiques d'un sol dia guanyant en dues ocasions la Milà-San Remo i alçant els braços, també, a la Milà-Torí.

El llegat de Miquel Poblet, un corredor *rara avis* a Catalunya, va quedar patent abans de la seva mort l'any 2013. A més de presidir la Federació Catalana de Ciclisme i la secció de ciclisme de la Unió Esportiva Sants, l'any 2002 va rebre la Creu de Sant Jordi atorgada per la Generalitat de Catalunya. Posteriorment, l'any 2007, s'inaugurà

un pavelló poliesportiu a Montcada i Reixac, la seva vila natal, que porta per nom Pavelló Municipal Miquel Poblet.

Els èxits de Poblet, però, no van ser els únics del ciclisme català durant la segona meitat del segle XX. Josep Pesarrodona, l'any 1976, i Melcior Mauri, l'any 1991, són encara avui els únics corredors catalans que han pujat al lloc més alt del podi en la classificació general d'una gran volta. Tots dos ho van aconseguir en la mateixa cursa: la Vuelta a Espanya.

El bagenc Jordi Pesarrodona es va imposar l'any 1976 per davant de Luís Ocaña, un dels grans corredors espanyols de l'època, i dos anys més tard tornava a pujar al podi de la Vuelta, en aquella ocasió en segona posició. A més, el ciclista de Sant Salvador de Guardiola va acariciar el podi del Giro d'Itàlia l'any 1973, amb una quarta posició final que li va impedir convertir-se en el primer corredor català que quedava entre els tres primers classificats de la gran volta italiana.

Melcior Mauri, per la seva banda, va aconseguir el triomf a la prova espanyola als inicis de la seva trajectòria. Amb només 25 anys, el corredor osonenc es va imposar a un Miguel Indurain que dos mesos després guanyaria el primer dels seus cinc Tours de França. En el palmarès de Mauri, un especialista contra el cronòmetre, també hi destaquen una medalla de plata en el Mundial de contrarellotge de 1998 i una sisena posició a la classificació general del Tour de França l'any 1995.

3.3. Equips

Explicava el periodista Xavier García Luque en un article publicat a La Vanguardia², que el 13 de setembre de 1941, en una novena etapa entre Girona i Palamós, es va disputar la primera contrarellotge per equips de la història de la Volta a Catalunya. En aquella ocasió, els tres grans conjunts de la carrera catalana eren el FC Barcelona, el RCD Espanyol i, en menor mesura, la UE Sants.

² <https://www.lavanguardia.com/deportes/20170322/421078955956/derbi-bicicleta.html>

D'aquella dècada dels 40 en què tres equips catalans competien per guanyar una cursa com la Volta a Catalunya amb alguns dels millors corredors de l'Estat a les seves files, hem passat a una situació actual on hi ha un desert competitiu a Catalunya.

Aquell 13 de setembre, la victòria a la contrarellotge va ser per a un Futbol Club Barcelona que vivia els últims anys de la secció de ciclisme i, ahora, els més gloriosos. Després d'uns anys d'èxits, la secció va tancar les portes dos anys més tard, el 1943, per problemes econòmics.

En els últims anys de vida del ciclisme barcelonista, els blaugranes es van imposar en tres edicions consecutives de la Volta a Catalunya -Antonio Andrés Sancho el 1941, Federico Ezquerro el 1942 i Julián Berrendero el 1943- i van aconseguir el seu major èxit a la Vuelta a España de l'any 1942. Diego Cháfer i Antonio Andrés Sancho van pujar al podi com a segon i tercer classificats respectivament i, acompanyats per un Joan Gimeno que va acabar quart, van aconseguir la victòria a la classificació per equips³.

La secció de ciclisme del Barça va ser, a més, l'últim equip amb qui va córrer el prestigiós Marià Cañardo. Després d'una trajectòria que el va convertir en un dels millors ciclistes catalans de tots els temps, Cañardo va disputar els seus dos últims anys com a professional amb el mallot blaugrana. El corredor natural de Navarra ja havia vestit els colors del Barça en els primers anys de la seva carrera i l'any 1929 va arribar a guanyar una Volta a Catalunya amb la secció barcelonista.

Cañardo, precisament, va ser qui va liderar el Barça en aquella contrarellotge pionera del 1941. Aquell any, el conjunt blaugrana es va trobar com a gran rival un RCD Espanyol que tot just vivia els primers anys de la seva vida en la secció de ciclisme, però que es convertiria en un dels grans equips de l'època.

L'equip blanc-i-blau es presentava a la Volta de 1941 amb corredors com Julián Berrendero, que aquell mateix any guanyaria la Vuelta a España i l'any següent repetiria l'èxit; Fermín Trueba, segon classificat a la Vuelta d'aquell mateix any; Delio Rodríguez, qui encara avui en dia manté el rècord de més victòries d'etapes a la

³ <https://www.lesportiudecatalunya.cat/mes-esport/article/1228907-l-any-que-el-barca-va-guanyar-la-vuelta.html>

competició espanyola amb 38, o Federico Ezquerro, segon espanyol en guanyar una etapa al Tour de França.

Aquell èxit dels primers anys de l'Espanyol en el món del ciclisme tampoc va servir per perdurar en el temps. En una època on els clubs de futbol eren habituals en el pilot ciclista, l'Espanyol també va reunir a les seves files corredors com Miquel Poblet o Bernardo Ruiz. Tot i això, la transició cap a un ciclisme dominat per les marques comercials també va acabar amb la secció del RCD Espanyol, que va morir durant la dècada dels 50.

El tercer club que a mitjans del segle XX va esdevenir un referent ciclista va ser la Unió Esportiva Sants. Ja des del seu inici, la UE Sants va néixer com un club eminentment ciclista: l'entitat neix el 1922 com a unió entre dos equips de futbol i dos clubs ciclistes -el Club Ciclisme de Sans i el Velo Esport-⁴.

El club es converteix en un referent del ciclisme quan a partir de mitjans de la dècada dels 20 passa a ser l'entitat organitzadora de la Volta a Catalunya, però no és fins a meitat de segle que l'equip arriba al màxim nivell en l'àmbit competitiu. L'any 1947, l'equip aconsegueix reunir tres figures del ciclisme de l'època com eren Miquel Poblet, que disputava les seves primeres curses al màxim nivell; Emilio Rodríguez, que aquell any acabaria quart a la Vuelta a Espanya, i Bernardo Ruiz, un dels millors escaladors de l'època⁵.

Precisament el valencià Bernardo Ruiz va donar a la Unió Esportiva Sants la victòria més important que aconseguiria l'entitat en la història de la secció. El 1948, en l'últim gran any ciclista del club, Ruiz va aconseguir la victòria a la classificació general de la Vuelta a Espanya escudat en el podi pel seu company d'equip Emilio Rodríguez⁶. D'aquesta manera, el Sants firmava una Vuelta a Espanya extraordinària que gairebé posava el punt i final a la seva història.

⁴ <http://www.uesants.cat/historia/>

⁵ <http://www.cyclebase.nl/index.php?lang=en&page=ploeg&yr=1947&sex=m&id=6490>

⁶ <http://historia.lavuelta.com/es/anio.asp?a=1948>

4. Situació actual

Actualment, el ciclisme català viu l'herència d'una generació de corredors que va marcar una època dolça a l'inici de segle XXI. A principis dels anys 2000, Catalunya veia com s'establien a la màxima categoria corredors com Àngel Edo -guanyador de dues etapes al Giro d'Itàlia-, Josep Jufre Pou -amb gairebé 15 anys com a professional i dos podis a la Setmana Catalana-, Isaac Gálvez -amb 7 victòries professionals a la seva carrera-, Xavier Florencio -guanyador de la Clàssica de Sant Sebastià-, Alberto Losada -fidel gregari de Joaquim "Purito" Rodríguez- o l'enyorat Xavier Tondo -cinquè classificat a la Vuelta a Espanya 2010-.

Durant tots aquests anys, però, els dos màxims exponents del ciclisme a Catalunya van ser Juan Antonio Flecha i Joaquim "Purito" Rodríguez. Amb més d'una dècada com a professional, Flecha es va convertir en el millor *classicòman* català de la història juntament amb Miquel Poblet, mentre que el ciclista de Parets del Vallès va esdevenir una referència a l'alta muntanya.

Nascut a Argentina, Juan Antonio Flecha es va traslladar a Catalunya de petit i va córrer en diferents clubs catalans de categories base fins arribar al professionalisme de la mà de l'equip espanyol Banesto. Durant la seva etapa al màxim nivell va disputar 10 edicions del Tour de França -on va arribar a guanyar una etapa l'any 2003- i 8 edicions de la Vuelta a Espanya, mostrant-se sempre com un dels corredors més combatius de les carreres.

Tot i això, el terreny favorit de Flecha sempre van ser les clàssiques de Flandes, sent així el primer català que destacava en aquest territori. El corredor d'origen argentí només va alçar els braços a la Omloop Het Nieuwsblad de 2010, però va quedar-se amb la mel als llavis en curses de renom. L'any 2007 aconseguia el seu millor resultat amb una segona posició a la prestigiosa Paris-Roubaix, cursa on també pujaria al podi els anys 2005 i 2010 i on acabaria quart els anys 2006 i 2012, mentre que el 2008 s'enfilava per primera i única vegada al podi del Tour de Flandes. D'aquesta manera, Flecha aconseguia haver acabat en posicions de podi en les dues millors clàssiques de primavera, totes dues considerades monuments del ciclisme.

Paral·lelament, mentre Flecha es convertia en un dels grans especialistes del moment sobre les llambordes flamenques, Joaquim "Purito" Rodríguez feia el mateix en les curses per etapes. Igual que Flecha, el corredor vallesà també acabaria la seva carrera amb un palmarès en què destaquen més les posicions de podi que les victòries.

Rodríguez és dels pocs corredors que pot presumir d'haver acabat en posicions de podi al Tour de França -tercer l'any 2013-, el Giro d'Itàlia -segon l'any 2012-, la Vuelta a Espanya -segon l'any 2015 i tercer els anys 2010 i 2012- i el Mundial en ruta -segon el 2013 i tercer el 2009-. A més, la història de Purito està marcada per derrotes en els últims instants: el Giro d'Itàlia perdut per només 16 segons l'any 2012, el Mundial de Florència que no va aconseguir lligar quan semblava que guanyaria o la Vuelta a Espanya de l'any 2012 amb una mítica remuntada d'Alberto Contador camí de Fuente Dé.

Tot i això, el corredor de Parets del Vallès té prop de 50 victòries professionals a la butxaca i destaquen triomfs com els dos títols al Giro de Lombardia, un dels cinc monuments del ciclisme mundial, les victòries d'etapa al Tour de França, al Giro d'Itàlia i a la Vuelta a Espanya o els triomfs generals a la Volta a Catalunya i la Volta al País Basc, entre d'altres. A més, els anys 2010, 2012 i 2013, Rodríguez es va coronar com a guanyador del Rànquing UCI World Tour que l'acreditava com a millor corredor mundial de l'any.

El bon nivell mostrat per corredors com Flecha o Purito, que van esdevenir corredors de màxim nivell a escala internacional, va provocar que, durant anys, l'entorn del ciclisme català es preguntés si hi hauria relleu a aquella generació. Anys més tard, Marc Soler i David de la Cruz lideren una generació que pot tornar a lluitar per competicions de primer nivell, però amb menys representació que fa una dècada.

El ciclista de Vilanova i la Geltrú va arribar al World Tour la temporada 2015, amb només 22 anys, i aquella mateixa campanya va posar la primera pedra del seu futur guanyant el Tour de l'Avenir, la competició sub-23 més important del panorama internacional. Després de canviar els colors del Lizarte amateur pel blau de Movistar Team, un dels millors equips del món, Soler va tardar poc a mostrar el seu potencial.

Després de la victòria al Tour de l'Avenir, el rendiment de Marc Soler ha anat millorant any a any fins a convertir-se en un dels millors escaladors de la plantilla telefònica. A més de fer funcions de gregari per als diferents caps de files de l'equip -Nairo Quintana, Alejandro Valverde i Mikel Landa-, Soler també ha aconseguit resultats importants i el març de 2018 es vestia de groc després de guanyar la classificació general de la Paris-Niça.

Marc Soler durant la Volta a Catalunya 2019 | Font: Pròpia

A la plantilla telefònica, l'únic conjunt espanyol del World Tour, Soler està acompanyat per dos catalans més: Antonio Pedrero, que el 2016 seguia els passos de Soler i arribava a Movistar després d'haver crescut al conjunt Lizarte, i Eduard Prades, que ha arribat al millor equip espanyol després d'una llarga trajectòria professional.

Prades va arribar al conjunt Caja Rural – Seguros RGA després de breus estades a Japó, Portugal o Andorra i des d'aleshores ha aconseguit estabilitat en el mercat espanyol. L'ebrenc va estar tres temporades a Caja Rural, amb qui va aconseguir les seves primeres victòries professionals, i el 2018 va recalar a les files d'Euskadi-Murias. Una temporada exitosa amb victòria, entre altres, a la general del Tour de Turquia - primera victòria World Tour de la seva trajectòria- li va servir per fer el salt definitiu i, amb 31 anys, competir per primera vegada en un equip de la màxima categoria.

Juntament amb els tres corredors de Movistar Team, aquesta temporada un quart corredor català competeix a la màxima categoria del ciclisme mundial. David de la Cruz, que ha hagut de buscar sortides fora d'Espanya, va fer el salt al World Tour l'any 2015 de la mà del conjunt belga Etixx – Quick Step. Abans, el sabadellenc havia competit amb els espanyols Caja Rural – Seguros RGA i els alemanys Team NetApp-Endura.

Després de tres bones temporades a les files de Quick Step, amb victòries d'etapa a la Vuelta a Espanya, la Volta al País Basc o la Paris-Niça, De la Cruz va firmar per Team SKY a partir de l'any 2018. A les files de l'equip britànic, el paper de De la Cruz ha estat més secundari, tot i que també ha tingut oportunitats de lideratge.

Més enllà dels quatre ciclistes catalans -Marc Soler, Antonio Pedrero, Eduard Prades i David de la Cruz- que competeixen a la màxima categoria, només n'hi ha dos a les files d'equips Pro Continental, la segona divisió del ciclisme: Joel Nicolau, que des de l'abril de 2019 corre amb Caja Rural – Seguros RGA, i David Lozano, que aquest 2019 viu la seva setena temporada completa a l'equip per a diabètics Team Novo Nordisk⁷.

Destaca, en canvi, la presència que en els últims anys han tingut els corredors catalans a les files d'equips japonesos de categoria Continental, la tercera divisió. David Casanovas, que ha arribat aquesta temporada al país nipó, es suma a Airán Fernández i Benjamín Prades en l'escena japonesa. A més, en els últims anys també han passat per Japó els catalans Òscar Pujol, que hi va competir quatre temporades abans de retirar-se el 2018, i Edu Prades, que hi va tenir un breu pas l'any 2014.

L'escena catalana en categories professionals o semiprofessionals la completen Bernat Font, que a través d'Instagram va contactar amb l'equip 303Project nord-americà i va trobar-hi una sortida⁸; els aranesos Lucas Casas i Rubén Caseny, que coincideixen al Massi Vivo – Grupo Oresy paraguaià; i Albert Muela, que aquest any s'estrena a l'EvoPro Racing irlandès.

⁷ <http://www.velonation.com/News/ID/13434/Team-Type-1-becomes-Team-Novo-Nordisk-all-diabetic-roster-in-2013.aspx>

⁸ <https://www.sport.es/es/noticias/ciclismo/bernat-font-begues-colorado-gracias-instagram-6700978>

Corredor	Equip	País	Categoria
Marc Soler	Movistar Team	Espanya	World Tour
Antonio Pedrero	Movistar Team	Espanya	World Tour
Eduard Prades	Movistar Team	Espanya	World Tour
David de la Cruz	Team INEOS	Gran Bretanya	World Tour
Joel Nicolau	Caja Rural – Seguros RGA	Espanya	Pro Continental
David Lozano	Team Novo Nordisk	Estats Units	Pro Continental
David Casanovas	Interpro Cycling Academy	Japó	Continental
Airán Fernández	Matrix Powertag	Japó	Continental
Benjamín Prades	Team UKYO	Japó	Continental
Bernat Font	303Project	Estats Units	Continental
Lucas Casas	Massi Vivo – Grupo Oresy	Paraguai	Continental
Rubén Caseny	Massi Vivo – Grupo Oresy	Paraguai	Continental
Albert Muela	EvoPro Racing	Irlanda	Continental

La presència de ciclistes catalans en alguna de les tres principals categories del ciclisme, però, es veu limitada a equips espanyols o estrangers, perquè fa dècades que cap equip català aconsegueix formar una estructura en categoria Continental o superior.

Des de fa anys, la creació d'un equip català professional o semiprofessional que serveixi per potenciar el ciclisme en ruta masculí de Catalunya s'ha convertit en un tema recurrent que mai ha trobat solució. Hem vist com sortien a la llum projectes i promeses per a la creació d'un nou equip, però cap d'ells ho ha assolit.

L'any 2003, Joan Laporta va tornar a impulsar la secció ciclista del Futbol Club Barcelona que tants bons resultats havia donat la primera meitat de segle XX. L'aleshores president blaugrana va comptar amb Melcior Mauri al capdavant de l'equip, que naixia amb l'objectiu d'arribar a ser una secció professional i poder arribar, fins i tot, a competir al Tour de França. La secció, però, no només no va complir els

seus objectius, sinó que va tenir una vida de només tres anys i el mateix Laporta va clausurar la secció en finalitzar la temporada 2006⁹.

En aquell moment, el mateix Mauri va començar a treballar en nous projectes per tirar endavant l'anhelat equip català. El 2009 veia com tots els corredors catalans del pilot internacional firmaven un manifest en favor de tenir un equip professional, però Mauri, que ja havia fet els primers passos per aconseguir-ho i havia presentat la documentació a la Unió Ciclista Internacional¹⁰, no va aconseguir els suports econòmics necessaris i tampoc va poder tirar endavant el projecte.

L'entorn del ciclisme català, però, lluny de rendir-se, ha seguit buscant nous projectes: el periodista Marc Salgas publicava l'any 2016¹¹ un nou intent, en aquest cas de la Federació Catalana de Ciclisme. El màxim organisme ciclista de Catalunya es va reunir amb el Secretariat General de l'Esport per posar les bases per a un equip català que naixeria l'any 2018 en categoria Pro Continental. Va ser un altre projecte frustrat. Igual que ho va ser, també, la promesa d'Antoni Palacios, que a finals de 2017 es va presentar a les eleccions a la presidència de la Federació amb el mateix objectiu¹², però va veure com Joaquim Vilaplana guanyava aquells comicis.

L'últim projecte que ha nascut a Catalunya amb la intenció d'arribar al màxim nivell ha estat, aquesta mateixa temporada, l'equip gironí Antiga Casa Bellsolà – Girona [apartat 5.2]. De moment, però, la realitat del ciclisme català és que els corredors han d'emigrar a la resta de l'Estat o fora d'Espanya si volen competir professionalment. L'absència d'equips a Catalunya dificulta la projecció a tots aquells corredors que volen competir a alt nivell a partir de categoria júnior o sub-23 i els obliga a sortir de Catalunya per seguir amb la seva trajectòria.

Aquest 2019 hem vist com el català Roger Adrià guanyava la Copa d'Espanya en categoria sub-23 i ho feia vestint els colors de l'equip Lizarte, en principal planter ciclista d'Espanya amb seu a Navarra. A més, l'acompanyava al podi el també català

⁹ <https://www.esciclismo.com/actualidad/carretera/3744.html>

¹⁰ <http://www.elpuntavui.cat/article/-/56-mes-esport/108919-els-ciclistes-professionals-catalans-signen-un-manifest-conjunt-per-a-un-equip-catala.html>

¹¹ <https://scbetulo.org/primers-moviments-per-fer-un-equip-professional-catala/>

¹² https://www.ara.cat/esports/mes_esports/ciclisme/ciclisme-catala-punt-nova-epoca_0_1901209864.html

Francisco Galván, que també amb els colors de Lizarte aconseguia la tercera posició. Aquest doble podi català vestint el mallot de Lizarte demostra com els corredors catalans han de buscar sortides en altres territoris per poder competir al màxim nivell.

Per contra, aquesta temporada també ha vist la llum un dels projectes ciclistes més il·lusionant dels últims anys a Catalunya. El Club Ciclista Baix Ter, amb seu a Torroella de Montgrí, ha impulsat l'equip femení Massi Tactic [apartat 5.1], que competeix en categoria UCI i s'ha convertit d'aquesta manera en el primer equip català al màxim nivell.

En els últims anys, el ciclisme femení ha crescut exponencialment a Catalunya. Prova d'això és la presència de fins a 12 corredores aquesta temporada en categoria UCI. A més de les cinc ciclistes catalanes que defensen el nou mallot de Massi-Tactic - Cristina Aznar, Mireia Benito, Elisabet Escursell, Noemí Ferré i Marina Isan-, aquesta temporada també corren al primer nivell Ariana Gilabert amb Bizkaia Durango; Cristina Pujol amb Eneicat; Júlia Casas, Alexandra Morera i les germanes Ariadna i Mireia Trias amb Sopela, i Lorena Llamas amb Movistar.

Corredora	Equip	País
Cristina Aznar	Massi-Tactic	Espanya
Mireia Benito	Massi-Tactic	Espanya
Elisabet Escursell	Massi-Tactic	Espanya
Noemí Ferré	Massi-Tactic	Espanya
Marina Isan	Massi-Tactic	Espanya
Ariana Gilabert	Bizkaia Durango	Espanya
Cristina Pujol	Eneicat	Espanya
Júlia Casas	Sopela Women's Team	Espanya
Alexandra Morera	Sopela Women's Team	Espanya
Ariadna Trias	Sopela Women's Team	Espanya
Mireia Trias	Sopela Women's Team	Espanya
Lorena Llamas	Movistar Team	Espanya

El naixement de l'equip Massi-Tactic, juntament amb l'explosió del ciclisme femení en els últims anys, han provocat que moltes ciclistes catalanes sub-23 ja estiguin corrent en equips de categoria UCI. Ariana Gilabert i Mireia Trias han fet el salt aquest 2019 al primer nivell amb només 19 anys, i s'han convertit en les catalanes més joves de la categoria.

5. Els casos analitzats

Amb el treball ja plantejat i durant el seu transcurs del mateix hi ha hagut dues novetats amb una gran transcendència en el ciclisme català. En primer lloc, el Club Ciclista Baix Ter va anunciar la creació de l'equip femení Massi-Tactic i la seva aposta per la categoria UCI. Posteriorment també naixia el projecte Antiga Casa Bellsolà – Girona Cycling Team, un equip de categoria júnior que anunciava l'objectiu de disputar les millor carreres del ciclisme mundial en un marge de menys de cinc anys. Els dos casos s'han tractat en el reportatge i s'ha parlat amb els dirigents dels respectius equips per analitzar el present i el futur dels dos projectes.

5.1. Massi – Tactic

El divendres 11 de gener de 2019 es presentava en societat el projecte Massi-Tactic, un nou equip femení de categoria UCI amb seu a Torroella de Montgrí. L'equip, creat pel Club Ciclista Baix Ter, recull els fruits que havia deixat en els últims anys el Catema.cat i fa un pas més en l'aposta per a potenciar el ciclisme femení. A més, es converteix en el primer equip ciclista català -femení o masculí- que competeix en categoria UCI.

Foto de la plantilla de Massi-Tactic 2019 | Font: Massi-Tactic

En aquesta primera temporada, el conjunt empordanès té una plantilla que combina la joventut de corredores com Sofia Barriguete -18 anys- o Dolores Gómez -19 anys- amb la veterania de ciclistes com Belén López -35 anys-. A més, la nova estructura incorpora dues corredores que la temporada 2018 ja vestien els colors de Catema.cat, com són Mireia Benito i Marina Isan, i té en plantilla 5 corredores catalanes, pràcticament la meitat de l'equip.

El Club Ciclista Baix Ter té sobre les seves espatlles 28 anys de trajectòria en el món del ciclisme i en els últims 8 ha treballat també el ciclisme femení. Aquesta experiència, segons Sergi Güell, director del club, els ha ajudat a l'hora de fer el pas endavant: "Crear un club des de zero et dona molta inestabilitat; crear un club amb l'experiència que ja teníem, en què tothom ja sabia com treballàvem, ha ajudat que tothom confiés molt més amb nosaltres".

Al llarg d'aquests anys, el CC Baix Ter ha apostat per créixer a un ritme lent, enfortint la base abans de fer el pas al màxim nivell, i l'aposta per fer el salt a la categoria UCI és el primer esglaó per establir el club en el primer nivell. El projecte del Massi-Tactic està pensat a llarg termini i aquesta primera temporada és la que ha de posar la base per al futur.

En el seu primer any a la categoria UCI, l'equip ha combinat proves de la Copa Catalana i la Copa Espanya amb cites de l'UCI Women's Tour, el màxim nivell de competició. A més de tenir la plaça garantida per disputar les dues proves espanyoles d'aquesta categoria -Emakumeen Euskal Bira i Madrid Challenge by La Vuelta-, el Massi-Tactic també ha competit durant la primera meitat de temporada al Tour of Chongming xinès, on ha aconseguit els seus primers punts UCI. A la competició local, el conjunt de Torroella de Montgrí va aconseguir els seus primers èxits en l'arrencada de la Copa Catalana.

5.2. Antiga Casa Bellsolà – Girona

També en categoria masculina ha nascut aquest 2019 un projecte ambiciós que vol arribar al màxim nivell en els propers anys. Robert Bellsolà, propietari de les fleques Antiga Casa Bellsolà, un dels negocis amb més tradició a la ciutat de Girona, ha creat

enguany l'Antiga Casa Bellsolà – Girona Cycling Team, un equip ciclista que neix en categoria júnior però amb moltes expectatives de futur.

L'estructura, que compta amb una plantilla inicial de 14 corredors, es va presentar en societat durant la Volta a Catalunya i va estar apadrinat pel ciclista professional Daryl Impey, que resideix habitualment a la ciutat de Girona. Esportivament, l'equip està dirigit per l'exciclista professional Johnny Weltz, que també ha estat director esportiu d'equips com US Postal o Garmin.

L'objectiu de Bellsolà és convertir-se en equip de categoria World Tour entre 2023 i 2024. Per fer-ho, el primer pas que vol fer l'equip és crear una estructura sub-23 la temporada 2020 i fer el salt a la categoria Continental o Pro Continental entre els anys 2021 i 2022. Així, en un període màxim de 5 anys, l'equip passaria a competir entre els 18 millors equips del món i disputaria carreres com el Tour de França o el Giro d'Itàlia.

A més, la creació de l'equip també forma part d'un projecte audiovisual del seu propietari. Robert Bellsolà, que té una productora audiovisual i ha estrenat dues pel·lícules, està treballant en la creació d'una sèrie documental sobre el món del ciclisme a Girona que intentarà vendre a plataformes audiovisuals i on vol fer entrar l'equip Antiga Casa Bellsolà – Girona: “No només volem fer un equip ciclista: volem fer un equip acompanyat d'un producte audiovisual; tota l'activitat que fem l'explotem audiovisualment amb vídeos i continguts per Youtube i Instagram”.

L'equip disputa, en el seu primer any, competicions júnior de la Copa Catalana i la Copa d'Espanya, voltes per etapes arreu de l'Estat espanyol i competicions a escala internacional. Durant el mes de maig, l'Antiga Casa Bellsolà – Girona ha disputat el Tour de Gironde, la seva primera carrera de categoria UCI Road Junior.

6. Comparativa del sector

Hi ha vegades a la vida que, per entendre la realitat o intentar-la millorar, cal tenir una visió àmplia del tema a estudiar. Per veure com s'ha de gestionar la creació d'un equip ciclista professional a Catalunya o si és viable un projecte d'aquestes característiques, doncs, és necessari mirar quina és la realitat en altres territoris de l'Estat espanyol.

En els últims anys, Andalusia, Galícia o Burgos han vist com equips ciclistes que llueïen el seu nom corrien algunes de les curses més importants del panorama estatal i internacional. A més, tradicionalment hem vist a l'Estat espanyol que hi havia un territori que sempre estava present a les curses ciclistes de primer nivell: Euskadi.

Durant dues dècades, l'equip Euskaltel – Euskadi va competir a la màxima categoria del ciclisme mundial i va esdevenir una referència internacional. Suportats per una de les millors aficions del món, l'anomenada “marea taronja” va conquistar les carreteres de les curses d'arreu del món i Euskadi va crear una marca difícil d'esborrar.

Tant és així que, quan l'any 2013 va desaparèixer l'equip Euskaltel – Euskadi, no va tardar a aparèixer un nou projecte ciclista al País Basc. L'any 2015 va néixer l'equip Euskadi Murias-Taldea, que va canviar el color taronja pel verd però va mantenir la tradició ciclista que existia al territori.

La marca que havia creat Euskaltel – Euskadi havia agafat una magnitud tan gran durant les dues dècades que havia estat al pilot internacional que el nou projecte va apostar per mantenir “Euskadi” al nom de l'equip perquè, tot i que l'estructura no rep cap suport econòmic d'administracions públiques, aquest fet l'ajuda a millorar la presència internacional.

Rubén Pérez, antic corredor d'Euskaltel – Euskadi i actual director esportiu d'Euskadi – Murias, assegura que la presència d'un equip al territori és essencial per a mantenir viva la flama i potenciar el ciclisme de base: “Quan hi ha un equip professional en una terra, aconsegueix que molts nois tinguin il·lusió per arribar-hi”.

Però és comparable la realitat euskera, un dels territoris on el ciclisme està més arrelat, amb la catalana? Segons el periodista Isaac Vilalta, hi ha similituds entre els dos casos: “El País Basc és una zona molt petita, amb molta tradició, amb molts

aficionats i amb molta gent que practica el ciclisme. Això és equiparable a Catalunya; fins i tot m'atreviria a dir que, si parlem només de quantitats, a Catalunya és superior". Tot i això, el mateix Vilalta assegura que seguir el model que en el seu moment va servir per impulsar Euskaltel-Euskadi és pràcticament impensable avui en dia: "És difícil que es repeteixi copiant el mateix model".

Un altre territori de l'Estat que actualment té un equip a la categoria Pro Continental és Burgos, amb l'existència -i l'ascens la temporada 2018 a la segona divisió- del conjunt Burgos-BH. L'exciclista Àngel Edo, però, marca diferències entre les realitats catalanes i burgaleses: "És una ciutat que no té tants esports de primer nivell. A Catalunya, tots els esports tenen un nivell estratosfèric i costa molt perquè si tothom va a demanar recursos allà mateix és complicat. En una ciutat que té una, dues o tres coses que siguin referents és més fàcil trobar patrocinis que quan són trenta".

7. Els protagonistes

Isaac Vilalta, periodista

L'any 2014 va néixer el projecte “*Volata*”, una revista en paper sobre ciclisme que aposta “per la reflexió, la contemplació, l'esperit crític i el periodisme”. En definitiva, *Volata* és una aposta pel ciclisme a través de l'anomenat periodisme lent. A més, el projecte no només engloba la revista, sinó que també és una pàgina web, un local social, un equip ciclista amateur i un programa de ràdio. Com a cap de redacció de *Volata* hi ha el periodista berguedà Isaac Vilalta, amb una llarga trajectòria en mitjans de comunicació com Catalunya Ràdio.

Vilalta, especialitzat en ciclisme, va ser un dels impulsors del projecte i és un dels pocs periodistes de Catalunya especialitzats en ciclisme. Després de seguir durant anys el dia a dia de les principals carreres ciclistes de la temporada, actualment treballa més en profunditat i menys lligat a l'actualitat i als resultats immediats.

Àngel Edo, exciclista i representant de corredors

Durant 14 temporades, entre els anys 1993 i 2007, Àngel Edo va ser ciclista professional i va arribar a córrer en els equips i les competicions més importants del panorama internacional. El corredor de Gavà, especialitzat en els esprints massius, va iniciar la seva trajectòria professional a l'equip espanyol Kelme i posteriorment va vestir els mallots de Milaneza-MSS, Saunier Duval, Andalucía-Paul Versán i Vitoria-ASC. Al llarg d'aquestes temporades va participar en les tres grans voltes per etapes del panorama internacional i en el seu palmarès hi figuren, entre altres, dues victòries d'etapa al Giro d'Itàlia.

Un cop penjada la bicicleta, Edo no ha deixat la seva vinculació amb el ciclisme. Actualment, el català és representant de ciclistes de primer nivell a través de l'empresa Kec Pro Sport Management, és l'organitzador de la cursa cicloturista La Purito Andorra juntament amb el també exciclista Joaquim "Purito" Rodríguez i és comentarista de ciclisme a Televisió de Catalunya, entre altres ocupacions.

Joaquim Vilaplana, president de la Federació Catalana de Ciclisme

Des de l'any 2017, Joaquim Vilaplana Boloix ocupa la presidència de la Federació Catalana de Ciclisme. Vilaplana havia ocupat la vicepresidència durant el mandat de Josep Bochaca, anterior president de la Federació, i el desembre de 2017 va fer el salt al màxim càrrec del ciclisme català. Davant la decisió de Bochaca de no presentar-se a la reelecció, Vilaplana va ser l'aposta continuista dins l'entitat i es va imposar a les eleccions a Antoni Palacios.

Quan va ser elegit president de la FCC, Vilaplana va apostar per impulsar l'àrea de competició i, a més, va anunciar la incorporació de l'exciclista Àngel Edo. El pla de govern de Vilaplana s'ha caracteritzat per voler crear un projecte sòlid i a llarg termini, fugint de les presses que sovint hi ha hagut per potenciar el ciclisme professional català. Amb aquesta premissa, Vilaplana s'ha marcat l'objectiu d'enfortir les bases del ciclisme de base abans de fer passos en fals.

Robert Bellsolà, mànager de l'equip Antiga Casa Bellsolà – Girona

Antiga Casa Bellsolà és una empresa flequera de Girona amb més de 125 anys d'història i que actualment té 7 establiments a la ciutat i més de 40 treballadors. Aquesta temporada, el propietari de l'empresa, Robert Bellsolà, ha decidit fer una aposta per impulsar un equip ciclista de categoria júnior. L'equip, que es va presentar oficialment durant la celebració de la Volta a Catalunya 2019, ha vist la llum amb una plantilla de 14 corredors i un projecte ambiciós.

Bellsolà, propietari i mànager de l'equip, s'ha marcat com a objectiu esportiu poder ser un equip professional de categoria Pro Continental en un marge de tres o quatre anys, amb la intenció de poder córrer alguna de les grans voltes. En un marge de cinc anys, la intenció de l'equip és poder ascendir a la categoria UCI World Tour, la màxima categoria del ciclisme. Robert Bellsolà, a més, té una productora de cine que ha estrenat els films “*Passi el que passi*” (2011) i “*Dos a la carta*” (2014). La intenció de Bellsolà és poder lligar la creació de l'equip ciclista amb un nou projecte audiovisual en format de sèrie de 8 capítols que es distribuïria en plataformes digitals.

Sergi Güell, director del Club Ciclista Baix Ter

Director del Club Ciclista Baix Ter des de l'any 2010, Sergi Güell ha estat un dels partícpis de la creació de l'equip femení Massi-Tactic, que des d'aquesta temporada competeix en categoria UCI i s'ha convertit en el primer equip català a aquest nivell. Després de potenciar el ciclisme femení a través de l'equip Catema.cat, aquesta temporada el club ha decidit fer un pas endavant ambiciós amb la creació d'un equip professional en categoria UCI.

En el seu primer any a la categoria, l'equip Massi-Tactic competirà a les carreres de la Copa Catalana i la Copa d'Espanya, en algunes proves del calendari UCI femení i, esporàdicament, en les proves de la categoria UCI World Tour on estigui convidat - entre elles, l'Emakumeen Euskal Bira i la Madrid Challenge by La Vuelta espanyoles. Sergi Güell, com a director del Club Ciclista Baix Ter, és el màxim responsable institucional de l'equip i es compenetra en la gestió de l'equip amb Ángel González, director esportiu de l'equip. A més, Güell també és un dels vocals de la Federació Catalana de Ciclisme.

Cristina Aznar, ciclista de l'equip Massi-Tactic

Natural de Reus, Cristina Aznar va començar en el món del ciclisme als 7 anys per tradició familiar -el seu avi era entrenador del Club Ciclista Vila-Seca i el seu germà també era ciclista-, però ha tingut una carrera difícil. Va viure unes bones temporades en categories bases, però a partir del segon any en la categoria sub-23 va començar a veure com cada vegada era més difícil compaginar el ciclisme amb els estudis. Després d'un pas per la categoria UCI amb l'equip Lointek, i "veient la situació del ciclisme femení", va decidir deixar el ciclisme de competició per centrar-se en els seus estudis d'arquitectura.

Instal·lada a Alemanya per qüestions professionals, el ciclisme va passar a ser un hobby i no va ser fins l'any 2018 que Aznar va decidir tornar a la competició. Amb 27 va despenjar la bicicleta per sumar-se al projecte del Team Stuttgart i aquesta temporada ha tornat a Catalunya i vesteix el mallot de Massi-Tactic.

Rubén Pérez, director esportiu de l'equip Euskadi Basque Country– Murias

Entre els anys 2005 i 2013, Rubén Pérez Moreno va ser ciclista professional a les files de l'equip Euskaltel – Euskadi, conjunt històric de la màxima categoria del ciclisme. Durant les seves vuit temporades i mitja com a professional, Rubén Pérez va sumar només una victòria -una etapa de la Bayern-Rundfahrt-, però es va convertir en un corredor fonamental en l'esquadra basca i va disputar vuit edicions consecutives del Tour de France i quatre edicions de la Vuelta a Espanya.

L'any 2013, amb la desaparició de l'equip basc, el corredor va decidir penjar la bicicleta amb 32 anys acabats de complir i va deixar la competició professional. Des d'aleshores, fruit de la desaparició de l'equip basc de referència, es comença a perfilar la creació d'un nou equip i, l'any 2015 apareix Murias Taldea -actual Euskadi Basque Country – Murias-, del qual Rubén Pérez es converteix en director esportiu. L'equip ha anat fet passos endavant amb el pas dels anys i l'any 2018 va ascendir a la categoria Pro Continental i va competir per primera vegada a la Vuelta a Espanya.

8. Bibliografia

Articles de diaris, revistes i portals web

- CHOZAS, Eduardo. Volta a Catalunya. *Página web de Eduardo Chozas*. Disponible a: <http://www.echozas.com/volta-catalunya/> [Consultat el 10 de maig de 2019]
- EUROPA PRESS. [15 de novembre de 2006]. El FC Barcelona cierra su equipo ciclista por motivos económicos. *Esciclismo.com*. Disponible a: <https://www.esciclismo.com/actualidad/carretera/3744.html> [Consultat el 10 de maig de 2019]
- GARCÍA LUQUE, Xavier. [22 de març de 2017]. El derbi de la bicicleta. *La Vanguardia*. Disponible a: <https://www.lavanguardia.com/deportes/20170322/421078955956/derbi-bicicleta.html> [Consultat el 10 de maig de 2019]
- GIRALDO, Javier. [19 de març de 2018]. Bernat Font, de Begues a Colorado gracias a Instagram. *Sport*. Disponible a: <https://www.sport.es/es/noticias/ciclismo/bernat-font-begues-colorado-gracias-instagram-6700978> [Consultat el 12 de maig de 2019]
- LÓPEZ-EGEA, Sergi. [6 d'abril de 2013]. Mor Miguel Poblet, el millor ciclista català de tots els temps. *El Periódico*. Disponible a: <https://www.elperiodico.cat/ca/esports/20130406/mor-miguel-poblet-el-millor-ciclista-catala-2357633> [Consultat el 8 de maig de 2019]
- RABADAN, Albert. [5 de novembre de 2017]. El ciclisme català, a punt per a una nova època. *Diari Ara*. Disponible a: https://www.ara.cat/esports/mes_esports/ciclisme/ciclisme-catala-punt-nova-epoca_0_1901209864.html [Consultat el 5 de març de 2019]
- SALGAS, Marc. [30 de novembre de 2016]. Primers moviments per fer un equip professional català. *Sport Ciclista Bétulo*. Disponible a: <https://scbetulo.org/primers-moviments-per-fer-un-equip-professional-catala/> [Consultat el 20 de febrer de 2019]

- SIMON, Lluís. [27 de novembre de 2009]. Els ciclistes professionals catalans signen un manifest conjunt per a un equip català. *El Punt Avui*. Disponible a: <http://www.elpuntavui.cat/article/-/56-mes-esport/108919-els-ciclistes-professionals-catalans-signen-un-manifest-conjunt-per-a-un-equip-catala.html> [Consultat el 20 de febrer de 2019].
- STOKES, Shane. [4 de desembre de 2012]. Team Type 1 becomes Team Novo Nordisk, all-diabetic roster in 2013. *Velonation*. Disponible a: <http://www.velonation.com/News/ID/13434/Team-Type-1-becomes-Team-Novo-Nordisk-all-diabetic-roster-in-2013.aspx> [Consultat el 12 de maig de 2019]
- USALL, Ramon. [30 d'agost de 2017]. L'any que el Barça va guanyar la Vuelta. *L'Esportiu*. Disponible a: <https://www.lesportiudecatalunya.cat/mes-esport/article/1228907-l-any-que-el-barca-va-guanyar-la-vuelta.html> [Consultat el 10 de maig de 2019]
- VEGA, Iban. [10 de febrer de 2018]. Una historia de ciclista y ciclismo: Cristina Aznar. *Joan Seguidor*. Disponible a: <http://www.joanseguidor.com/ciclista-ciclismo/> [Consultat el 12 de febrer de 2019]
- VERDAGUER, Marc. [12 de gener de 2019]. El Massi-Tactic serà el primer equip ciclista femení català de categoria professional. *Diari de Girona*. Disponible a: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2019/01/12/massi-tactic-sera-equip-ciclista/956249.html> [Consultat el 13 de gener de 2019]
- ZIKLOLAND. [8 de febrer de 2019]. El Massi-Tactic confirma su calendario 2019. *Zikloland*. Disponible a: <https://www.zikloland.com/massi-tactic-confirma-calendario-2019/> [Consultat el 8 de febrer de 2019]

Reportatges

- Televisió de Catalunya. [20 de març de 2018]. Tres ciclistes catalans, ídols al Japó [vídeo]. *Televisió de Catalunya*. Disponible a: <https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-migdia/idols-al-japo/video/5754190/> [Consultat el 10 de març de 2019]

Pàgines web

- Antiga Casa Bellsolà – Girona. Disponible a: <http://www.antigacasabellsola.com/acbteam/>
- Año 1948. *La Vuelta a España*. Disponible a: <http://historia.lavuelta.com/es/anio.asp?a=1948>
- Història. *Euskadi – Murias*. Disponible a: <http://www.murias-talde.com/historia>
- Història. *Unió Esportiva Sants*. Disponible a: <http://www.uesants.cat/historia/>
- Història. *Volta Ciclista a Catalunya*. Disponible a: <http://www.voltacatalunya.cat/es/historia>
- Julián Berrendero. Disponible a: <http://berrendero.es/Juli%C3%A1n%20Berrendero.html>
- Junta Directiva. *Federació Catalana de Ciclisme*. Disponible a: <https://www.ciclisme.cat/federacio/junta-directiva>
- Marià Cañardo i Lacasta. *Viquipèdia*. Disponible a: https://ca.wikipedia.org/wiki/Mari%C3%A0_Ca%C3%B1ardo_i_Lacasta
- Miquel Poblet i Orriols. *Viquipèdia*. Disponible a: https://ca.wikipedia.org/wiki/Miquel_Poblet_i_Orriols
- Pro Cycling Stats. Disponible a: <https://www.procyclingstats.com/>
- Robert Bellsolà. *IMDb*. Disponible a: https://www.imdb.com/name/nm2792857/?ref=nm_sr_1
- UD Sans, 1947. *CycleBase*. Disponible a: <http://www.cyclebase.nl/index.php?lang=en&page=ploeg&yr=1947&sex=m&id=6490>
- Volta ciclista a Catalunya. *Viquipèdia*. Disponible a: https://ca.wikipedia.org/wiki/Volta_Ciclista_a_Catalunya

9. Annexos

9.1. Reportatge audiovisual final

El reportatge audiovisual final, que és el resultat del projecte “L’espai en blanc del ciclisme català”, es pot trobar en línia a la plataforma Youtube a través del següent enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=ekp9uDxcvfs>

A més, els diferents materials del projecte, es poden trobar en el canal de Youtube “L’espai en blanc del ciclisme català”, disponible en el següent enllaç: <https://www.youtube.com/channel/UCb25FEcpNujCSNX0QEAGPjQ>

9.2. Entrevistes

Entrevista a Joaquim Vilaplana, president de la Federació Catalana de Ciclisme

Quin estat de salut travessa actualment el ciclisme en ruta a Catalunya?

El ciclisme català, ja des de fa uns anys, té un nivell moderat quant als objectius que podria tenir en un futur immediat. S’està treballant molt en la base i això requereix un temps per veure’n els resultats, tot i que ja en els últims quatre o cinc anys estan sortint corredors de futur. Per tant, jo crec que anem en la línia adequada.

En el professionalisme, durant molts anys hi va haver una bona època de ciclistes catalans amb “Purito” Rodríguez, Juan Antonio Flecha... i hi va haver el temor de si s’aconseguiria mantenir aquest nivell i si s’aconseguiria trobar un relleu. Ara que han passat uns anys, creus que s’ha aconseguit aquest relleu?

Sempre és difícil, perquè pensem que aquests corredors venen d’una època en què les curses de promoció, les curses de base, que són de curses de cadets i júnior, tenien un nivell de participació molt alt. Aleshores, l’oferta que tenien els joves a l’hora de practicar esport no era la mateixa que ara i el ciclisme gaudia de molta participació. En curses en què era habitual que hi participessin més d’un centenar de cadets, ara aconseguir 60 cadets ja és un èxit. Per tant, de la quantitat en va sortir un cert nombre de corredors de nivell. Ara també n’hi ha, i els podem detectar potser més aviat que abans, perquè jo crec que es treballa més la base del que es treballava abans. Per

tant, de relleus jo crec que n'hi haurà. De fet, en l'actualitat jo crec que ja en van sortint. Costa una mica més, però sí que en surten.

La base, per tant, és menys nombrosa que anys enrere?

No, jo opino el contrari entenent com a base les escoles de ciclisme. Abans, d'escoles de ciclisme n'hi havia poques: el ciclisme per als joves era entrenar a la carretera de forma directa. Potser un dels avantatges que es tenia abans era que el ciclisme de pista es treballava molt més. Ara s'està treballant en ciclisme de base en circuits tancats perquè els nens i les nenes puguin començar la pràctica de forma més segura: no abocar-los directament a la carretera, sinó que nens fins a la categoria d'infants, de 13 i 14 anys, tinguin una escola amb tècnics qualificats i entenguin, vegin i aprenguin el que és el ciclisme. Jo estic esperançant que això en un futur no gaire llunyà començarà a donar resultats.

El pas d'aquesta base en escoles cap a les carreteres i les curses competitives s'està podent fer?

S'està fent. De fet, si en els últims sis o set anys aconseguir passar dels quatre equips de cadets era tot un repte, aquesta temporada 2018/19 hem aconseguit arribar als sis equips de cadets i això és tot un èxit. Tenim una base important d'escoles homologades, perquè la Federació el que pretén és que quan parlem d'una escola de ciclisme sigui una escola en condicions: espai, tècnics i tot el que cal com condicions per començar a conèixer el que és la competició, formació a l'àmbit nutricional... tots aquells apartats que els nens ja han de començar a conèixer des de ben joves. Tot això s'està impartint i la Federació, amb un ritme creixent d'escoles que aquest any poden arribar a les 40 a tot el país, fa que això sigui la llavor per, el dia de demà, poder aconseguir bons resultats. Què passa també amb el ciclisme a casa nostra? El nostre objectiu és donar a conèixer el ciclisme en totes les modalitats, la majoria d'elles olímpiques, per tant, el que fem és diversificar el coneixement. No tot és carretera: hi ha d'haver pista, trial, BMX... totes aquestes modalitats que ens presenta el ciclisme actual. Per tant, treballem de forma transversal.

Per tant, s'està fent un projecte més a mitjà i llarg termini per poder començar des de la base i poder créixer amb bones estructures?

Sí, potenciem la base. La base fins a cadets la podem mantenir i, a partir de cadets,

quan els corredors ja passen a la categoria júnior, pretenen trobar altres equips, a vegades fora d'aquí. Això a nosaltres ens perjudica molt. Hem de ser més proteccionistes i hem fer que tot el cicle formatiu del ciclista no acabi fins que arribi a la categoria sub-23, que és aquesta categoria on ja pots rendir al màxim i pots establir uns objectius molt clars de cara a la competició. Hi ha altres comunitats, com ara el País Basc, que des de fa molts anys han sigut molt proteccionistes, no deixen sortir els seus corredors fins a edats molt avançades. Això aquí no ho hem fet, de moment, i donem llibertat perquè a partir d'una certa edat puguin optar pels equips que vulguin.

Una de les dificultats, actualment, per tant, és que quan acaba l'etapa de cadets i passen a júnior els corredors marxen fora de Catalunya?

Això és una de les sagnies que tenim. Com evitar aquesta sagnia? La pots evitar tenint clubs amb equips de competició que siguin atractius per als joves. Això vol dir estructura de club, que comença a l'escola i va tirant amunt. Això és el nostre objectiu: estructura de club. Clubs potents a nivell de competició l'àmbit competitiu i que facin que els nens i nenes s'hi sentin bé i vegin que tenen futur. A partir d'aquí ja entrem en un altre camp, que seria el camp preprofessional, que seria quan acabes la teva etapa júnior i vols anar a un club que tingui equip sub-23 per poder donar el salt a un equip professional, cosa que aquí a Catalunya no tenim.

En aquest nivell, la Federació pot treballar per potenciar els equips júnior i sub-23?

És la idea que tenim: potenciar aquests equips perquè els joves se sentin còmodes i que vegin que poden aspirar a molt més sense haver de sortir de Catalunya. Volem que arribin a assolir un nivell alt aquí a casa nostra. Per tant, convé treballar de forma conjunta. Federació, clubs, equips de competició... tots junts aconseguirem arribar a aquesta fita.

És viable a curt i mitjà termini fer un equip a categoria Continental o més amunt?

Jo crec que l'estructura, que és la base per aconseguir aquests equips, la podem tenir i anem pel bon camí per aconseguir-ho a mitjà termini.

Has citat el cas del País Basc, amb molta tradició i un model molt establert. Creus que Catalunya pot seguir aquest model?

Allà també tenen un cert avantatge, que és que l'afició al País Basc pel ciclisme és

molt gran. Aquí també la tenim, l'hem tingut, però allà està un graó per sobre nostre. Això és conseqüència que cada cap de setmana hi ha molta activitat, des de cadets fins a elit, hi ha moltes curses, hi ha molts equips -ells la feina dels equips bons ja l'han fet fa anys- i és més fàcil que d'aquesta quantitat en surtin grans corredors com els coneixem tots en el camp professionals. Tots han sortit de les escoles basques, han començat per baix, i han tingut un calendari que és el que nosaltres pretenem, un calendari que els permeti assolir nivell. Una de les responsabilitats que té la Federació és aconseguir un bon calendari competitiu per als joves.

El fet que hi hagi ciclistes de primer nivell del territori anima la gent jove?

Els joves s'hi miren molt. Miren com han aconseguit arribar allà, quina és la millor manera de ser com ells i busquen poder-hi arribar. Aquí la feina dels tècnics és molt important. La preparació tècnica a tot nivell és la base perquè aquests joves puguin assolir nivell per a formar part d'un equip Continental. He de dir que, malgrat no tenir la base que tenen al País Basc, aquí estan sortint grans corredors i això ho podem veure a les Copa Espanya. No desmereixem per res quan parlem de ciclisme en carretera, som allà, ja en categories júnior hi ha molts catalans de nivell i quan tirem més amunt, en categories elits i sub-23, també tenim corredors de nivell. Potser no tant com altres comunitats, però també en tenim. S'ha de treballar la base.

Mirant la classificació de la Copa Espanya et trobes que els quatre primers classificats són catalans, però, alhora, et mires la classificació per equips i no hi ha equips catalans. És el que falta?

Sí, és el que falta. Calen equips de nivell. Quan aquí a Catalunya tinguem quatre o cinc equips que vinguin de la categoria júnior i s'estableixin com a equips de la competició de nivell elit, aleshores sí que tindrem prou quantitat de corredors per formar un equip Continental o Pro que ens doni nivell.

Aquest any s'ha presentat l'equip Antiga Casa Bellsolà – Girona, que ha començat en categoria júnior, però té objectius de futur molt ambiciosos. Com veus aquest projecte?

El veig bé. És un projecte que ja neix amb una base sòlida. Pensem que aquest equip, els corredors que l'han format i altres que s'hi ha afegit, ve d'una base que l'any passat va aconseguir ser el segon millor equip de Copa Espanya en aquesta categoria júnior

per darrere d'una Fundació Contador que és a cop de talonari. Allà tenen molts diners, fan una selecció dels millors corredors arreu d'Espanya. Aquí no, aquí va sortir un equip català, de Vic, i aquell equip va assolir un nivell equiparable al de la Fundació. A partir d'aquella base s'ha creat el Bellsolà i jo li auguro un bon futur perquè ha aconseguit ajuntar un equip que té molt potencial. Ara què faria falta? El que penso jo és que aquest equip s'ha de nodrir d'una base, s'ha de nodrir d'un equip de cadets que vagi aportant corredors de nivell. Crec que aquesta és una feina que han de fer, aconseguir una base a darrere perquè el nivell cada any sigui alt, no un any, sinó que aquí necessites estabilitzar-ho. Jo crec que és un bon camí. Hi ha gent implicada important, hi ha gent que ha fet aportacions econòmiques preveient on volen arribar i jo crec que és el camí.

Entenc, per tant, que s'hauria d'intentar ampliar cap a dalt però també cap a baix, enfortint la base?

Sí. Jo no crec en les flors d'un dia que dius faig un gran equip un any. El faràs un any, però com el nodriràs? Qui li farà aportacions de cadets amb nivell perquè aquest equip sempre es mantingui a primera línia? D'aquí la importància de les escoles. Si ara aquest equip s'ajunta amb una escola que els vagi formant amb la idea que assoleixin nivell i amb tècnic qualificats, això està garantit per temps. D'aquí a fer el salt a categoria Continental seria un pas.

A l'hora de crear un equip de categoria Continental o Pro, quin suport hi ha de donar la Federació?

La Federació, tot i ser una entitat privada sense ànims de lucre, està concebuda per ajudar a la promoció del ciclisme. El que passa és que els recursos de la Federació no són els recursos que necessita un equip d'aquest nivell. Un equip Continental, Pro o World Tour necessita unes aportacions molt importants. Fins i tot una organització d'una gran cursa com pot ser la Volta a Catalunya, si al darrere no hi ha unes aportacions importants per part de les administracions, que s'ajunten amb les entitats privades, això no es pot dur a terme. El mateix passa amb un equip: un equip d'aquest nivell necessita una aportació molt important, necessita uns patrocinis forts i amb un temps mínim de durada per consolidar el projecte. Malauradament, aquí a Catalunya, el tema de l'esponsorització, quan parlem de ciclisme, és complicat. Hi ha poques empreses que apostin pel ciclisme a casa nostra. Mentre sigui així, serà difícil arribar

al nivell que nosaltres pretenem. La Federació pot donar tot el suport, però en la part econòmica estem molt limitats.

Pel que fa a administracions públiques, es pot donar aquest suport econòmic?

Jo crec que s'ha de fer a diverses bandes. Jo crec que primer s'hauria d'aconseguir un projecte en què empreses de l'àmbit ciclista, o no ciclista, és igual, creguessin en un projecte i fessin l'aportació a uns quants anys. L'empresa privada ha de ser la part fonamental. Després les institucions públiques, des del Consell Català de l'Esport, des de la Generalitat, o bé les diputacions, o bé altres institucions públiques que facin aportacions, però jo crec que la part més important ha de venir de recursos privats que creguin en el projecte.

Diverses vegades en els últims anys s'han presentat iniciatives per fer equips catalans professionals. Quin pas ha fallat perquè pogués tirar endavant?

A vegades volem crear un equip ajuntant diferents corredors, que poden ser catalans, que n'hi ha i de molt bons, però fer un equip així vol dir tocar corredors que ja tenen contracte amb altres equips i això és complicat. Per això jo sempre crec en el que ve de baix per assolir arribar a fer aquest equip professional. Tot el que és ajuntar per fer un equip pot tenir una durada curta. Jo no hi crec, en aquesta fórmula, jo crec en l'altra. Les institucions també ho veuen. Si des de baix hi arribes, tens garantit el suport de les institucions. Per tant, jo crec que si el projecte no ha funcionat és perquè no ha estat ben concebut.

Aquest any també ha nascut l'equip Massi-Tactic en categoria femenina. Quina valoració en feu des de la Federació?

És una valoració bona. Primer, perquè en el ciclisme femení li hem posat moltes esperances en el sentit que ajudes des de la Federació sempre han tingut les que han necessitat, nosaltres creiem que el ciclisme femení té recorregut. A més, hem de fer que el nombre de noies que practiquen ciclisme pugi. Actualment, tenim un percentatge molt baix. En la totalitat de llicències federatives, el percentatge en noies és d'un 8 o 9 per cent com a màxim, això s'ha d'incrementar. Si ho comparem amb el País Basc, estem a molta distància d'elles. Llavors, s'ha de promocionar el ciclisme.

Aquest projecte ha anat bé perquè ha vingut d'una etapa prèvia en què s'ha treballat amb les nenes des de l'escola, han anat pujant, han passat per categories inferiors, cadets, júnior, i d'aquella estructura s'ha creat l'equip UCI. Lògicament, no totes les que componen l'equip poden venir d'aquesta estructura base, s'ha hagut de complementar amb altres corredors, algunes d'aquí i altres de fora, però ja és un projecte que neix amb unes condicions per poder tirar endavant, per tenir resultats. És un projecte a quatre anys vista, crec recordar, i jo crec que durant aquests quatre anys se'n parlarà, del Massi-Tactic, a escala de país, evidentment, però també a la Copa Espanya i en competició UCI. El calendari UCI ha de ser el seu objectiu i de moment en les primeres curses s'han deixat veure i han demostrat tenir nivell per córrer en aquesta categoria. Per tant, el futur jo crec que ha de ser bo. No ens hem de conformar amb aquest projecte, no ha de ser flor d'un dia, hem de seguir treballant amb les nenes a la base.

El fet de tenir un equip al màxim nivell, on les corredores joves es poden emmirallar, creieu que ajuda a potenciar el ciclisme base?

Sí, és una manera de dir que teniu un lloc per arribar, un equip que us pot acollir i podeu competir al màxim nivell. Això és una motivació més per a les joves que venen des de les categories inferiors. Tenir un equip UCI en el ciclisme català crec que és una de les grans coses aconseguides aquest any.

En ciclisme femení, era encara més difícil que en el masculí que una corredora jove pogués trobar sortida i arribar a un equip professional?

Pensem que en el camp masculí hi ha molta més competència que en el camp femení. Això no vol dir el que li costa a una noia arribar al màxim nivell. Recordo el cas de la Lorena Llamas, que ara està corrent en l'equip Movistar. S'ho ha guanyat totalment, però ella gairebé s'ho ha fet com una autodidacta. Ella ha fet ciclisme en una edat una mica avançada per al que nosaltres pensem que ha de ser el ciclisme de base, però les seves qualitats li han permès arribar aquí. Nosaltres busquem més quantitat de noies i que de la quantitat en surti aquest grupet de noies que donin nivell al ciclisme català femení durant anys.

Quant a carreres i calendari femení, hi ha una bona oferta?

S'ha de millorar. Nosaltres en el tema calendari hi tenim molta cura. Al llarg de l'any tenim una activitat equivalent a més de 500 curses perquè tenim moltes disciplines. De les set o vuit disciplines que cada cap de setmana fan activitat, la carretera hi té un pes important. Tenim un calendari en què la part complicada és la combinatòria amb els calendaris de fora del nostre país. S'ha d'anar a la Copa Espanya, s'han de fer voltes, s'ha d'anar a calendari internacional i tot això s'ha de quadrar. El que intentem des de la Federació és que nois i noies, al llarg de l'any, que comença al març i el podem acabar a començament d'octubre, tinguin cursa cada cap de setmana. Això és la nostra preocupació, mantenir un calendari òptim per a totes les categories.

Entrevista a Isaac Vilalta, periodista

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=O4ciFKvMH8U>

Entrevista a Àngel Edo, exciclista

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=JpV3Mfm0Keo&feature=youtu.be>

Entrevista a Robert Bellsolà, mànager de l'equip Antiga Casa Bellsolà – Girona

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=8nrgeWhHUNg>

Entrevista a Sergi Güell, director del Club Ciclista Baix Ter

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=6tR2DAUCOvk>

Entrevista a Cristina Aznar, ciclista de l'equip Massi-Tactic

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=6prABnQ8MAI>

Entrevista a Rubén Pérez, director esportiu de l'equip Euskadi – Murias

Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=kKKO7ILGMQo>

9.3. Autoritzacions de drets d'imatge

MODEL DE CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, *Isaac Vilalta Caellas*

Amb DNI 77743497R

Faig constar:

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Xevi Planas Coll* que tingui com a objectiu el *Treball de Final de Grau* i, conseqüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Xevi Planas Coll (1424634)*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Final de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 1 de juny de 2019

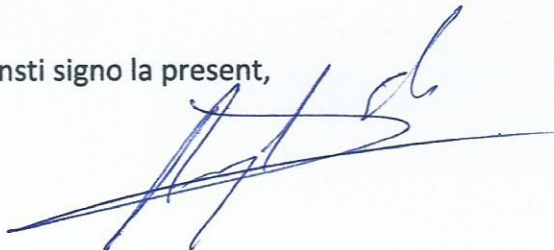
MODEL DE CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, Angel Edo Alsina amb DNI 33966854V

Faig constar:

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Xevi Planas Coll* que tingui com a objectiu el *Treball de Final de Grau* i, consegüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Xevi Planas Coll (1424634)*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el mon i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Final de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB(DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 30-05-2019

MODEL DE CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, Joaquim Vilaplana Boloix

Amb DNI 38058383F

Faig constar:

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Xevi Planas Coll* que tingui com a objectiu el *Treball de Final de Grau* i, consegüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Xevi Planas Coll (1424634)*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Final de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 3 de juny de 2019

MODEL DE CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, *Robert Bellsolà Saborido*

Amb DNI 40.316.976T

Faig constar:

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Xevi Planas Coll* que tingui com a objectiu el *Treball de Final de Grau* i, conseqüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Xevi Planas Coll (1424634)*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Final de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 30 maig 2019

MODEL DE CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, *Sergi Güell Coloma*

Amb DNI 77921801D

Faig constar:

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Xevi Planas Coll* que tingui com a objectiu el *Treball de Final de Grau* i, consegüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Xevi Planas Coll (1424634)*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Final de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 31 de Maig de 2019

MODEL DE CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, *Cristina Aznar Torres*

Amb DNI 39916096-X

Faig constar:

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Xevi Planas Coll* que tingui com a objectiu el *Treball de Final de Grau* i, conseqüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Xevi Planas Coll (1424634)*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Final de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 02.06.2019

MODELO DE CESIÓN DE DERECHOS DE IMAGEN Y DE EXPLOTACIÓN DE OBRA AUDIOVISUAL Y FOTOGRAFÍA

Yo, *Rubén Pérez Moreno*

Con DNI 78872171L

Hago constar:

- Que autorizo a que mi imagen pueda aparecer en imágenes y vídeos grabados por *Xevi Planas Coll* con motivo del *Trabajo de Fin de Grado*. Y consecuentemente, reconozco que la citada difusión no supone menosprecio a mi honor, prestigio, ni constituye intromisión ilegítima de mi intimidad de acuerdo con lo que establece la ley orgánica 1/1982, del 5 de mayo, de protección civil del derecho al honor, a la intimidad personal y familiar y a la propia imagen.
- Que, en caso de tener algún derecho de propiedad sobre los materiales que se puedan derivar de estas grabaciones, cedo a *Xevi Planas Coll (1424634)* todos los derechos de explotación sobre los mismos, con carácter de no exclusividad, en todas las modalidades de explotación, para todo el mundo y durante todo el tiempo de su duración.
- Que conozco que el *Trabajo de Fin de Grado* son susceptibles de comunicación pública a través del Depósito Digital de Documentos de la UAB (DDD) por lo que firmo este documento de conformidad con lo establecido en el Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos (RGPD) reconociendo que he estado debidamente informado por parte de la UAB que puedo ejercer mis derechos de acceso, rectificación, supresión, oposición, limitación del tratamiento y portabilidad respecto de mis datos enviando un escrito acompañando una fotocopia del DNI, dirigido a la Secretaría General, Edificio Rectorado, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

Y para que así conste firmo la presente,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 31 de maig de 2019